

Sannheten
om
JULEN

Sannheten
om
JULEN

av Herbert W. Armstrong

Dette heftet er ikke til salgs. Det er en gratis opplysningstjeneste i offentlighetens interesse, utgitt av Guds Verdensvide Menighet.

Copyright © 1984
Guds Verdensvide Menighet
Ettertrykk forbudt
Trykt i USA

Hvor fikk vi julen fra? Fra Bibelen eller hedenskapet?

Her er de forbausende fakta som vil kunne komme til å sjokkere deg! Sett deg selv på prøve. Hvor mye vet du om opprinnelsen til jule-treet, julenissen [svensk: jul-tomten] eller kristtornkran-sen, mistelteinen — eller hvor skikken med å gi hver-andre julegaver kommer fra?

"Julen er til for barna," blir det ofte sagt. Imidlertid er det få mennesker som er klar over hvor de tallrike juleskikkene kom fra.

DA jeg var liten, ble jeg lært [den anglikanske skikken] å henge opp strømpen min på julaften. Da jeg våknet neste morgen, var den alltid fylt med små leker og poser eller esker med godterier og nøtter. Og ved siden av kaminen, hvor strømpen min hang, hadde det plutselig dukket opp et juletre, pyntet med blankt glitter. På treet hang det presanger, og på gulvet under det var det stablet opp enda flere gaver til oss barna. Jeg ble fortalt at julenissen hadde kommet ned gjennom skorsteinen i løpet av natten og lagt igjen alle disse sakene.

Men tvilte jeg på riktigheten av det mine foreldre hadde fortalt meg? Selvsagt ikke. Jeg godtok det, tok det for gitt alt sammen. Gjorde ikke du det samme?

Stopp opp og tenk deg om et øyeblikk! Svært få har noen gang reflektert over *hvorfor* de tror på det de tror på — *hvorfor* de følger de skikkene de følger, eller *hvor* disse skikkene kom fra. Vi ble født inn i en verden fylt av skikker. Vi vokste opp og aksepterte dem uten å stille spørsmål.

Hvorfor? Saueflokkinstinkt? Vel, ikke helt. Men av natur har vi en tendens til å følge de store masser — det være

seg rett eller galt. Sauer følger etter hverandre på vei til slakteriet. Menneskene burde spørre seg selv hvor de går hen.

Hvordan oppstod julen, og *når*?

Er det *egentlig* Kristi fødselsdag vi feirer med julen? Ble Jesus født den 25. desember?

De første apostlene som kjente Jesus personlig og mottok undervisning fra ham, feiret de hans fødselsdag den 25. desember [eller aftenen før, idet dagen ble regnet fra solnedgang til solnedgang]? Feiret de den *i det hele tatt*?

Dersom julen er den viktigste av de kristne høytidene, *hva kommer det da av* at så mange ikke-kristne overholder den? Vet du hvorfor?

Hvorfor utveksler vi gaver med familie, slekt og venner til jul? Er det fordi de vise menn overrakte gaver til Jesusbarnet? Svaret vil muligens forbløffe deg.

Folk flest har “gått ut fra” en mengde ting om julen som ikke stemmer. Men la oss slutte å “anta” og begynne å se på fakta!

Hva det står i leksika

På engelsk kalles julen “Christmas”, hvilket betyr “Kristi messe”, noe som med tiden ble gjengitt som “Christ-Mass”. Den kom til ikke-kristne og protestanter fra den romersk-katolske kirke. Og hvor fikk den julen fra? **IKKE** fra Det nye testamente — **IKKE** fra Bibelen — **IKKE** fra de første apostlene, som ble lært opp av Kristus personlig — men den kom fra *hedenskapet* og ble *i det 4. århundre* opptatt i den romersk-katolske kirke.

Ettersom feiringen av julen kom til verden gjennom den romersk-katolske kirke, har den ikke noen autoritet i seg selv, bortsett fra det den har fått gjennom den romersk-katolske kirke. La oss derfor undersøke hva det står i 1911-utgaven av *Catholic Encyclopedia*, som er utgitt av den katolske kirke. Under overskriften “Christmas” (“jul”) står det: “Julen var *ikke* blant de tidligste kirkehøytider . . . det første tegn på festen *finner vi i Egypt*.” “*Hedenske skikker* som fant sted i tiden rundt januar måned, ble ført videre og ble til jul.”

Og under overskriften “Natal Day” (“Fødselsdag”) vil vi i samme leksikon finne at den tidlige katolske pater, Origenes,

erkjente følgende faktum: “Vi kan ikke finne noe tegn i Skriften som tyder på at noen har holdt gilde eller innbudt til festmiddag på sin fødselsdag. Det er *bare syndere* [som Faraos og Herodes] som fryder seg over den dagen da de kom til *denne verden*” (vår uthevelse).

1946-utgaven av *Encyclopaedia Britannica* forteller følgende: “Christmas (dvs. Kristi messe) . . . Julen var ikke blant de tidligste kirkehøytider. . . .” Den ble ikke innstiftet av Kristus eller apostlene, eller med autoritet fra Bibelen. Den ble senere plukket opp fra hedenskapet. Og i 1944-utgaven av *Encyclopedia Americana* står det: “Julen. . . Ifølge mange autoriteter ble den ikke feiret av den kristne kirke i de første århundrer, da den mest vanlige skikk blant de kristne var å minnes døden til fremstående personer, og ikke deres fødsel.” (“Nadverden” som ble innstiftet i Det nye testamente, er til minne om Kristi død.) “Man grunnla en høytidsfest til minne om denne hendelsen [Jesu fødsel] i det 4. århundre. I det 5. århundre befalte den vestlige kirke at den for all fremtid skulle feires på *den gamle romerske festdagen som ble holdt til minne om Solens fødsel*, ettersom man ikke hadde sikre bevis for hvilken dag Kristus ble født på.”

Merk deg dette! Disse anerkjente historiske autoriteter viser oss at julen ikke ble feiret i de første 2-300 år etter Jesu fødsel — et tidsrom som er lengre enn Norges eksistens som fri nasjon pluss unionstiden med Sverige! Julen kom inn i den romersk-katolske kirke i løpet av det 4. århundre e.Kr. Det var først i det 5. århundre at den romersk-katolske kirke befalte at dagen skulle feires som en offisiell kristen høytid!

Jesus ble ikke født den 25. desember

Jesus ble ikke engang født i vinterhalvåret! “Det var noen hyrder der på stedet som var ute på marken og holdt nattevakt over sin hjord” da Jesusbarnet ble født (Luk. 2:8). Dette kunne aldri ha skjedd i Judea i desember måned. Hyrdene hentet alltid saueflokkene sine og hegnet dem inn senest 15. oktober. Dette ble gjort for å beskytte dem mot den kalde og regnfulle årstiden som fulgte. Legg merke til at Bibelen selv i Høysangen 2:11 og Esra 10:9, 13 viser at den regnfulle vinteren ikke tillot hyrdene å oppholde seg i åpent terreng om natten. Likedan forklarer *Adam Clarke's Com-*

mentary (5. bind, s. 370, New York-utgaven): “Det var i de dager en gammel skikk blant jødene å jage ut sauene sine på markene og i ørkenlandskapet på tiden rundt den jødiske påsken (tidlig om våren) og hente dem hjem igjen ved begynnelsen av *det første regnet*.”

Denne autoriteten fortsetter: “I den tiden de var ute, vaktet hyrdene over dem natt og dag. Ettersom det første regnet falt i Markhesvanmåneden, som tilsvarende deler av oktober og november [og altså begynner i *oktober*], vil vi se at sauene ble holdt ute på marken hele *sommeren* igjennom. Og ettersom disse hyrdene ennå ikke hadde hentet hjem saueflokkene sine, er det trolig at oktober ikke hadde kommet ennå, og at vår Herre følgelig ikke ble født den 25. desember, et tidspunkt da det ikke fantes dyr på marken. Han kunne heller ikke være født senere enn i *september*, ettersom saueflokkene fremdeles befant seg ute på marken *om natten*. Nettopp av denne grunn skulle feiringen av hans fødsel i desember opphøre. Nattebeitingen til hjorden ute på marken er et *kronologisk faktum* . . . Jfr. sitatene fra *Talmudists i Lightfoot*.”

Ethvert leksikon og enhver annen pålitelig kilde vil kunne fortelle deg at Jesus ikke ble født den 25. desember. *Catholic Encyclopedia* erkjenner åpent dette faktum.

Den nøyaktige dato for Jesu fødsel er helt ukjent, noe som vedgås av alle autoriteter — enskjønt hvis jeg hadde hatt plass i dette heftet, kunne jeg vise deg skriftsteder som i det minste gir sterke indikasjoner på at det skjedde tidlig om høsten — antagelig i september måned — omtrent 6 måneder etter feiringen av den jødiske påsken.

Dersom Gud hadde ønsket at vi skulle holde og feire Jesu fødselsdag, ville han ikke ha holdt den eksakte dato så fullstendig skjult for oss.

Hvordan denne hedenske skikken kom inn i kirken

Hvordan hadde det seg så at denne hedenske skikken klarte å krype inn i den vestlige kristne verden?

I *New Schaff-Herzog Encyclopedia of Religious Knowledge* forklares det tydelig i avsnittet om “Christmas” (“julen”): “Det er vanskelig å stadfeste nøyaktig hvor mye av høytidsdagen som stammer fra den hedenske brumaliafesten

I den vestlige verden er julen årets viktigste religiøse og kommersielle årstid. Men hvor mye har egentlig de forskjellige juleskikkene med Jesu fødsel å gjøre?

(25. desember) som fulgte etter saturnalia (17.-24. desember), og feiringen av årets korteste dag og “den nye sol”. De hedenske saturnalia- og brumaliafestene var *altfor godt innarbeidet i folkeskikken til at de kunne settes tilside av kristen innflytelse . . .* Den hedenske høytid med ståhei og lystigheter var så populær at de kristne var glade for å få en unnskyldning til å kunne fortsette feiringen med liten eller ingen endring av sinnelag eller sedvane. Kristne predikanter i vest og i Det nære østen protesterte mot den upassende frivolitet som Kristi fødselsdag ble feiret med, mens de kristne i Mesopotamia *anklaget sine vestlige brødre for avgudsdyrkelse og soltilbedelse i og med at de som kristne hadde adoptert denne hedenske festen.*”

Husk at den romerske verden hadde vært hedensk. Før det 4. århundre var de kristne få i antall, skjønt økende, og de ble forfulgt av styresmaktene og hedningene. Men da keiser Konstantin kom til makten og i det 4. århundre bekjente seg til kristendommen og satte kristendommen på like fot med hedenskapet, begynte folkene i den romerske verden i hundretusenvis å akseptere den nå så populære kristendom.

Men husk, disse menneskene hadde vokst opp med hedenske vaner, hvor hovedskikken var den avgudsdyrkende feiring av 25. desember. Det var en høytid med moro og leven og en helt egen stemning. De nøt den! De hadde ikke lyst til å slutte med den! *New Schaff-Herzog Encyclopedia of Religious Knowledge* forklarer i samme artikkel hvordan Konstantins anerkjennelse av søndag, som til da hadde vært den hedenske dagen for soltilbedelse [både det engelske *sunday* og det tyske *sontag* betyr “soldag”], og hvordan innflytelsen av den hedenske manikeismen som setter likhetstegn mellom Guds SØNN og den fysiske SOL, ga disse hedningene i det 4. århundre, som nå omvendte seg til kristendommen “en masse”, en unnskyldning til å kalle sin hedenske fest den 25. desember (SOL-gudens fødselsdag), for fødselsdagen til Guds SØNN.

Slik hadde det seg at julen ble lenket til vår vestlige verden! Vi har etter sigende gitt den et nytt innhold, men det er fremdeles den samme gamle hedenske soltilbedelsesfesten!

Igjen tatt fra *Encyclopaedia Britannica*: “Enkelte latine-

re kan så tidlig som i år 354 ha overført fødselsdagen fra 6. januar til 25. desember, som den gang var en mithraisk høytid . . . eller fødselsdagen til den ubeseirede SOL . . . Syrerne og armenerne som tviholdt på den 6. januar, beskyldte romerne for soltilbedelse og avgudsdyrkelse, og forfektet . . . at feiringen av den 25. desember var funnet opp av Cerinthus' disipler . . .”

Julens egentlige opphav

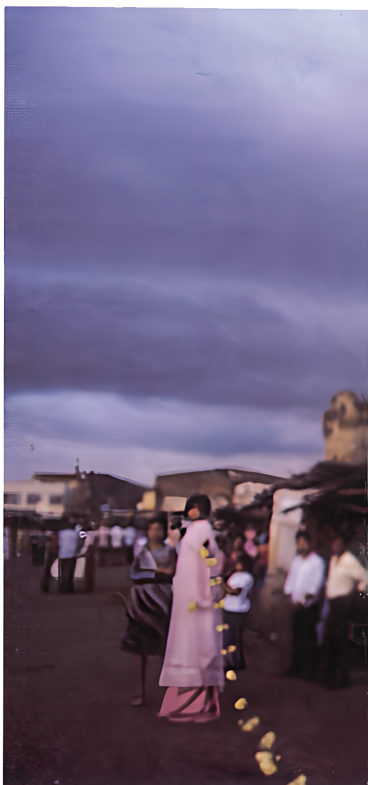
Men dersom vi fikk julen fra katolikkene og de hadde fått den fra hedningene, hvor fikk så hedningene den fra? Hvor, når og hva var dens egentlige opprinnelse?

Den er en hovedskikk i det samme fordervede system som gjennom hele Bibelen, dens profetier og lære, blir fordømt undet navnet Babylon. Den startet og utviklet seg i oldtidens og Nimrods opprinnelige Babylon! Ja, den stammer fra røtter med utspring i tiden like etter syndfloden!

Nimrod, sønnesønn av Kam, Noahs sønn, var den egentlige grunnlegger av det babylonske system, som hele tiden siden har hatt grep om verden — dette organiserte konkurransesystemet med menneskestyrte regjeringer og verdensriker basert på konkurranse og profitt. Nimrod bygget Babels tårn, det opprinnelige Babylon, det gamle Ninive og mange andre byer. Han organiserte verdens første kongerike. Navnet Nimrod er på hebraisk avledet av “Marad”, som betyr “han gjorde opprør”.

Meget står nedskrevet i de gamle skrifter om denne mannen, som startet verdens store, organiserte frafall fra Gud, det som har dominert verden frem til i våre dager. Nimrod var så full av ondskap at det er sagt at han giftet seg med sin egen mor, hvis navn var Semiramis. Etter Nimrods voldsomme død utbredte hans såkalte hustru-mor, Semiramis, den syndige doktrine om Nimrods overlevelse som et åndelig vesen. Hun hevdet at et eviggrønt tre vokste opp over natten fra en død trestubbe, noe som symboliserte den døde Nimrods fremvekst til nytt liv. Hun påstod at Nimrod besøkte det eviggrønne treet hvert år på dagen for sin fødsel og la igjen gaver ved det. Nimrods fødselsdag var den 25. desember. Dette er juletreets virkelige opprinnelse.

Ved hjelp av sitt intrigespill og sine påfunn ble Semira-

Fargerike drakter, blinkende lys, pyntede trær, brennende julekubber, opphenging av mistelteinen og kristtornkransen, utveksling av gaver, lystighet og sang — er det en beskrivelse spesielt for våre dagers jul?

Nei, egentlig ikke. Både disse og andre måter å feire på var sedvane i forskjellige land i Europa rundt slutten av desember og begynnelsen av januar allerede i århundrer før Jesu fødsel!

mis Babylons “himmeldronning”, og Nimrod ble med forskjellige navn “himmelens guddommelige sønn”. Gjennom generasjonene ble Nimrod ved denne avgudsdyrkelsen også den falske Messias, sønn av solguden Ba'al. I dette falske *babylonske* systemet ble “mor og barn” (Semiramis og den gjenfødte Nimrod) den viktigste gjenstand for tilbedelse. Denne “mor og barn”-tilbedelsen spredte seg så over hele verden. Navnene varierte fra land til land og fra språk til språk. I Egypt var det Isis og Osiris. I Asia Cybele og Deoius. I det hedenske Roma var det Fortuna og Jupiterpuer. Til og med i Hellas, Kina, Japan og Tibet vil man finne motstykker til *Madonna lenge før Kristi fødsel!*

Således ble “madonna med barn”-tanken spesielt rundt juletider folkeliggjort i det 4. og 5. århundre, da hedningene i den romerske verden var i ferd med å “godta” den nye, populære “kristendommen” i hundretusentall, idet de bragte med seg sin tro og sine hedenske skikker og ganske enkelt ikledde dem kristentklingende navn. Hver jul vil man gang på gang høre hymnen “Glade jul, hellige jul” med sitt kjente “mor og barn”-motiv sunget. Vi som er født i en slik babylonsk verden, oppflasket og gjennomsyret av disse tingene gjennom et helt liv, er blitt opplært til å ære disse tingene og betrakte dem som hellige og innviede. Vi stilte aldri spørsmål om hvor de kom fra — om det var fra Bibelen eller fra hedensk avgudsdyrkelse!

Vi blir sjokkert over å høre sannheten — og dessverre er det noen som tar anstøt av den enkle sannhet! Men Gud befaler sine trofaste prester: “Rop av strupen, spar ikke! Oppløft din røst som en basun, og forkynn mitt folk dets overtredelse!” Selv om disse fakta er sjokkerende, er de like fullt klare historiske og bibelske fakta.

Julens egentlige opprinnelse går tilbake til det eldgamle Babylon. Den er viklet inn i det organiserte frafall som i århundrer har hatt grep om en forført verden! I Egypt trodde man at sønn av Isis (det egyptiske navnet på “himmeldronningen”) var født den 25. desember. Hedningene feiret denne berømte fødselsdagen over størstedelen av den kjente verden i århundrer før Kristi fødsel.

Den 25. desember (og aftenen før) er ikke fødselsdag til den sanne Jesus Kristus! Apostlene og den første sanne

menighet feiret aldri Kristi fødsel på *noen* dato. Bibelen har intet påbud, ingen instruksjon om at man skal feire den. Tvert om er feiringen av fødselsdager en hedensk — og ikke en kristen skikk, hva enten du tror det eller ei!

Således er den eldgamle avgudslæren, “de kaldeiske mysterier”, som ble grunnlagt av denne Nimrods hustru, blitt ført videre gjennom hedenske religioner og under nye kristentklingende navn inn i “kristendommen”. Men nye navn og påstander forandrer ikke innholdet. Du kan *kalle* en hare for en “løve”, men den er like fullt fremdeles en hare.

Opprinnelsen til kristtornkransen, mistelteinen og julekubben

Hvor kom nå denne skikken med mistelteinen fra? Blant oldtidens hedninger ble mistelteinen brukt under feiringen av vintersolverv, fordi den ble regnet som hellig i solens øyne på grunn av sin antatte mirakuløse helbredende evne. Den hedenske skikken med å kysse under mistelteinen var opptakten til nattens rangel, fyll og utsvevelser — feiringen av “den gamle sols” død og den nye sols fødsel ved vintersolverv. Mistelteinen, som var hellig i de hedenske festene, er en parasitt, en snylteplante!

“Jul” betyr “hjul”, et hedensk symbol på solen [blant annet brukt av vikingene; i våre dager tok Quisling “solkorset” som Nasjonal Samlings merke]. Likevel taler kristne idag om “den hellige juletid”.

I boken *Answers to Questions* (Svar på spørsmål) samlet av Frederick J. Haskins, USA, står det: “Juletreet er fra Egypt, og dets opprinnelse kan dateres tilbake til en tid lenge før den kristne tidsregning.”

Også å tenne julelys er blott en videreføring av en hedensk skikk som var en oppmuntring til den bleknende solguden når solen stod på sitt laveste.

Den svenske Luciafesten har liknende røtter. I *Aschehous konversasjonsleksikon*, 5. utg., 3. oppl. leser vi under “Lucia”: “. . . hennes minnedag, 13. des., falt oppr. sammen med vintersolverv, og blant nordgermanerne . . . gikk enkelte *hedenske* skikker og forestillinger over til Luciafeiringen.”

Under “Lucienatt” står det: “L. blir i norrøn folketro regnet som årets lengste natt; det kom av at på slutten av

middelalderen var 13. des. vintersolvervdsdagen . . . I L. er det nattlige *spøkelsesritt* — “Lussiferda” [Oskorei eller Åsgårdsreien — et følge av *gamle hedenske guder*] ute og ferdes. I våre dager er den . . . blitt utbredt i *sterkt kommersialisert* form over hele Sverige, med kåring av lokale “Luciaprinsesser”, en slags skjønnhetsdronninger.”

Ja, til og med julenissen!

Men vår gamle, kjære julenisse (“jultomten” på svensk) kan da ikke være en skapning født av hedenskapen? Men det er han, og hans egentlige karakter er ikke så menneskekjærlig og hellig som mange tror!

Det engelske navnet “Santa Claus” og også det skandinaviske “Nisse” er forvrengninger av navnet “Sankt Nikolaus”, en romersk-katolsk biskop som levde i det 4. århundre. Slå igjen opp i *Aschehoug*, hvor du under “Nikolaus den hellige” kan lese at han var: “. . . Biskop i Myra i Lilleasia, død i midten av 300-årene . . . N. ble dyrket som helgen i Lilleasia fra 500-tallet av. Hans kult . . . ble innført i Roma av pave Nikolaus I og derfra utbredt over hele Vest-Europa . . . Legendene om hvordan han som en ukjent giver i hemmelighet skaffet tre fattige piker medgift så de kunne gifte seg, var utgangspunkt for skikken å gi barn gaver i hemmelighet på hans festdag 6. desember . . . mens Nikolaus i den engelsktalende verden er blitt overbringeren av julegaver til barna under navnet *Santa Claus*.”

I samme bind under “Nisse” leser vi: “Navnet nisse . . . er en forkortelse av Nicolaus, Nils . . .”

Hele året igjennom straffer foreldrene barna sine for å lyve. Likevel forteller de ved juletider selv sine små barn løgnen om julenissen! Er det å undres over at mange av dem når de vokser opp og lærer sannheten, begynner å tro at også Gud er en myte?

En liten pjokk som var bedrøvelig desillusjonert over “julenissen”, sa til en lekekamerat: “Ja, jeg akter å se litt nærmere på dette her med “Jesus Kristus” også!” Er det kristelig å lære sine barn myter og usannheter? Gud sier at “du skal ikke si falsk vitnesbyrd”! Det kan *virke* som om det er lovlig, og at det kan forsvares ut fra menneskelige argumenter, men Gud sier at “mangen vei tykkes en mann

rett, men enden på den er dødens veier"! På engelsk er "Gamle Nick" også et navn på djevelen! Har de noe med hverandre å gjøre? Satan viser seg som "en lysets engel" — for å forføre! (2. Kor. 11:14; Åp. 12:9.)

Derfor blir vi, når vi undersøker de foreliggende fakta, forbauset over å høre at vår tradisjon med å helligholde julen likevel ikke er en sann kristen skikk, men en hedensk tradisjon — en av Babylons sedvaner, en felle som vårt folk har falt i!

Hva Bibelen sier om juletreet

Men selv om Bibelen ikke sier noe om at vi skal overholde julen, eller inneholder noe som tyder på at apostlene eller medlemmene av den første sanne kirke feiret den, så *har* den noe å si om juletreet!

Dette vil komme som en overraskelse for mange, men her er det: "Så sier Herren: *Venn eder ikke til hedningenes vei . . . For folkenes skikker er tomhet.* De feller et tre i skogen, og treskjæreren lager det til med øksen [Den engelske King James Version har en bedre oversettelse: ". . . (det er) arbeidsmannens henders arbeid, med øksen" — nemlig å felle treet! Det står *øks!* Ingen treskjærer bruker *øks!*], med sølv og gull pryder de det; med spiker og hammer fester de det så det ikke skal falle" (Jer. 10:2-6).

Her har vi en perfekt beskrivelse av juletreet, som den evige Gud sier er "hedningenes vei — folkenes skikker". Vi blir beordret til ikke å lære deres vei eller å følge den! Det blir også sett på som avgudsdyrkelse i dette avsnittet.

[*Oversettters kommentar:* Norske oversettelser av v. 5 er kommet stadig lenger vekk fra den inspirerte hebraiske tekst. Det ord som i 1857 ble oversatt "(et drevet) palmetre", i 1930: "(en dreiet) søyle" og i 1978: "gudebildene" (!), er på hebraisk: *tomer*. Det forekommer én gang til i Bibelen, nemlig i Dom. 4:5, og der er det hver gang riktig oversatt: PALMETRE! Et tre — i nord gjerne et grantre fordi det lik palmen er eviggrønt — *ikke* en søyle, enn si et gudebilde!]

I det femte vers vises det at disse trærne ikke kan tale — ikke kan gå — men at de må bæres. "Frykt ikke for dem. For *de* [trærne] kan ikke gjøre ondt, og å gjøre godt står heller ikke i deres makt." De er ikke guder som en skal frykte. Noen

mennesker misforstår dette så det høres ut som om det ikke er noe galt i å ha et juletre, men det er ikke det det står.

Er det ikke bibelsk å gi hverandre gaver?

Men når det gjelder det viktigste aspektet i julefeiringen — julehandelen — kjøp og bytting av gaver, vil mange med triumf i stemmen utbryte: “Vel, i det minste forteller Bibelen oss at vi skal gjøre *dette!* Overrakte ikke de vise menn gaver da Kristus ble født?”

Også her kan vi vente oss noen overraskelser når vi får høre hele sannheten. La oss først se på den historiske opprinnelsen til denne gjensidige utveksling av presanger, og så se hva Bibelen *egentlig* har å si:

Vi siterer fra *Bibliotheca Sacra*, bind 12, s. 153-155: “Utveksling av gaver mellom venner er karakteristisk for både julen og saturnalia, og *må ha blitt tatt i bruk av de kristne som hadde lært det av hedningene*, noe som Tertullianus’ formaninger tydelig viser.”

Faktum er at denne skikken med å utveksle gaver med venner og slektninger i julen, som har festnet seg blant folk, *ikke har det minste spor av kristendom i seg*, selv om dette kan virke rart! Dette markerer ingen feiring av Kristi fødselsdag, likesom det heller ikke er til dens eller hans ære. Tenk deg at en du er glad i, har fødselsdag. Ville du da råflott kjøpe gaver til *alle andre*, gi bort og motta gaver fra alle dine *andre* venner og kjære, men fullstendig utelate å gi en gave til den som du feirer fødselsdagen til? Temmelig absurd når en ser det fra den synsvinkelen, ikke sant?

Likevel er det nettopp dette folk gjør over hele verden! De feirer en dag som ikke er Jesu fødselsdag ved å bruke opp hver øre de har på å kjøpe presanger som de skal bytte frem og tilbake mellom venner og slektninger. Men jeg kan si med års erfaring, likesom jeg tror at de fleste prester og pastorer kan si, at når desember kommer, glemmer nesten alle bekjennende kristne å gi gaver til Kristus og hans sak! Julen er ofte den vanskeligste måned hva angår å holde Kristi arbeid gående! Det kan virke som om folk er altfor opptatt med å bytte gaver med hverandre til å ha tid til å tenke på ham og hans arbeid. Så kommer januar måned og til og med langt ut i februar virker det som om de prøver å komme seg på bena igjen etter

alle pengene de brukte før jul. Tingene normaliserer seg sjelden slik at de kan gjenoppta sine oppgaver for Kristus og hans arbeid, før uti mars måned!

Vurder så hva Bibelen har å si om de tre vismennene som skjenket gaver da Kristus var født. Det står skrevet i Matteus 2:1-11: “Da Jesus var født i Betlehem i Judea, i kong Herodes’ dager, se, da kom noen vismenn fra Østerland til Jerusalem og sa: Hvor er den *jødenes konge* som nå er født? . . . De gikk inn i huset og så barnet med Maria, dets mor og de falt ned og tilba det, og *opplot sine gjemmer* og bar frem gaver til det: gull, røkelse og myrra.”

Hvorfor Jesusbarnet fikk gaver

Legg merke til at de spurte etter Jesusbarnet som var født til å være *jødenes KONGE*. Hvorfor overrakte de gaver til ham? Fordi det var hans fødselsdag? Nei, slett ikke — for de kom flere dager eller uker etter den dagen da han ble født! Var det for å sette oss et eksempel idag, for at vi skal bytte gaver frem og tilbake blant oss selv? Nei, merk hva som skjedde! De gav ikke hverandre gaver, men de “bar frem gaver til *DET*”. De gav sine gaver til Kristus, ikke til sine venner og slektninger eller til hverandre!

Hvorfor? La meg sitere fra *Adam Clarke’s Commentary*, bind 5, s. 46: “Vers 11 (*De bar frem gaver . . .*) Østens folk trådte aldri frem for konger eller store personligheter, uten å ha med seg en gave. Denne skikken legger man ofte merke til i Det gamle testamente, og den råder fremdeles i Østen og i noen av de nylig oppdagede sydhavsøyene.”

Her har vi det! De innstiftet ikke en ny kristen skikk med å utveksle gaver med venner til ære for Kristi fødselsdag. De fulgte en gammel østerlandsk skikk med å overrekke gaver til en konge når de kom i hans nærhet. De nærmet seg ham, *jødenes fødte konge, personlig*. Følgelig krevde skikk og bruk at de overrakte ham gaver — slik som dronningen av Saba bragte med seg gaver til Salomo — likesom mange idag tar med seg presanger når de besøker slottet for en audiens hos kongen.

Nei, skikken med å bytte gaver med hverandre stammer ikke fra denne bibelske hendelsen i det hele tatt, men i stedet er den, som gjengitt i historien ovenfor, en *fortsettelse* av en eldgammel hedensk skikk. I stedet for å ære Kristus vil det

uten unntak hefte hans arbeid, og det setter det ofte tilbake ved juletider hvert år.

Er det virkelig til ære for Kristus?

Her kommer to argumenter som ofte blir brukt for å rettferdiggjøre juleskikken.

1) Mange vil resonnerer på denne måten: “Men selv om den eksakte dato for Kristi fødsel ikke er kjent, burde vi ikke velge en eller annen dato som vi kan feire som hans fødselsdag?” Svaret er ganske bestemt nei! La du ikke merke til utsagnet som er sitert fra *Catholic Encyclopedia*: “Bare syndere, ikke helgener, feirer fødselsdagen sin.” Fødselsdagsfeiring er ikke en kristen, men tvert om en hedensk skikk som holdes av syndere!

2) Men mange resonnerer likevel som så: “Likevel, selv om julen en gang var en hedensk skikk til ære for den falske solguden, så feirer vi den ikke til ære for den falske guden, vi feirer den til Kristi ære.”

Men hvorledes gir Gud svar på dette i sitt Ord? “Da vokt deg at du ikke lar deg dåre og følger i deres spor [hedningenes med deres skikker] etter at de er utryddet for deg, og at du ikke spør etter deres guder og sier: Hvordan tjente disse folk sine guder? Slik vil også jeg gjøre. Du skal ikke gjøre som de når du dyrker Herren din Gud; for alt det som er en vederstyggelighet for Herren, og som han hater, det gjør de for sine guder” (5. Mos. 12:30-31).

Gud sier likefrem i sin instruksjonsbok til oss, at han ikke vil akseptere den slags tilbedelse, selv om den var tenkt til hans ære. For ham, sier han, er det å fremby det han finner *motbydelig*, og det ærer derfor ikke ham, men de falske, hedenske guder. GUD sier at vi ikke må tilbe ham slik som “vår samvittighet måtte tilsi oss,” en stående vending. Men Jesus sa helt klart: “Gud er ånd, og de som tilber ham, må tilbe i ånd og sannhet” (Joh. 4:24, 78-oversettelsen). Og hva er så sannhet? Guds Ord — den hellige Bibel — sa Jesus, er sannhet (Joh. 17:17); og Bibelen sier at Gud ikke vil akseptere tilbedelse når folk tar i bruk hedenske former for avgudsdyrkelse og søker å ære Kristus med dem.

Igen sa Jesus: “De dyrker meg *forgiveves*, idet de lærer lærdommer som er menneskebud” (Matt. 15:9). Julefeiringen

er en *mennesketradisjon*, og Guds bud forbyr den, slik det er sitert ovenfor. Jesus sa videre: “Det er riktig vakkert at I gjør Guds bud til intet for å holde eders vedtekt.”

Det er nettopp dette millioner av folk gjør idag. De overser Guds bud. Når det gjelder å ta i bruk hedenske skikker og bruke dem til å ære eller tilbe Gud, så befaler han oss: “Du skal ikke gjøre som de [hedningene] når du dyrker Herren din Gud.” Likevel ser idag folk flest lett på dette Guds bud, eller som om det overhodet ikke skulle ha noen gyldighet, og følger menneskenes tradisjon med å feire jul.

La deg ikke lure! Gud vil *tillate* deg å trosse og være ulydig mot ham. Han vil *tillate* at du følger massene og deres tradisjoner. Han vil *tillate* deg å synde. Men han sier også at regnskapets dag skal komme. Som du sår, skal du høste! Jesus var det *levende* Guds Ord, personifisert, og Bibelen er Guds *skrevne* Ord. Og vi skal for all evighet bli dømt ut fra disse ordene! De bør ikke tas lett eller overses.

Vi er i Babylon og har ikke visst det

Julen er blitt en kommersiell årstid. Den blir støttet opp om og holdt i live av årets hardeste reklamekampanje innen detaljhandelen. Du ser en utkledd “Sankt Nikolaus”-julenisse i mange butikker. Annonsene villeder og narrer oss og forteller om “den gode juleånden”. Avisene som selger annonsene, skriver blomstrende lederartikler som lovpriser og roser den hedenske høytiden og dens “ånd”. Et lettlurt folk er blitt så innpodet med dette at mange tar anstøt når de blir fortalt sannheten. Men “juleånden” blir skapt på ny hvert år, ikke for å ære Kristus, men for å selge varer! Likesom alle Satans blendverk er den, i likhet med “lysets engel”, skapt for å se forlokkende god ut. Flere hundre millioner kroner blir hvert år brukt på denne innkjøpsraptusen, mens Kristi sak må lide! Det er en del av Babylons økonomiske system!

Vi har ansett oss å være kristne nasjoner, men vi er, slik Bibelen har forutsagt det, i Babylon — og vi vet det ikke! “Gå ut fra henne, mitt folk, forat I ikke skal ha del i hennes synder, og forat I ikke skal få noen av hennes plager!” — Slik advarer Åp. 18:4 om plager som snart vil komme.

Hvorfor ikke støtte Guds arbeid i år — istedenfor å bruke pengene på gavehandel? □

Bare 87½ handle- dager igjen til jul...

Men vent litt!
Har du noen gang stanset opp
og spurt deg selv hvorfor vi
feirer slike antatt kristne
høytider, som jul og (ubibelsk)
påske (engelsk: Easter)?
Hvorfor gir ikke Bibelen sin
tilslutning til dem?
Og *hvilke* dager stadfester
den som hellige?

Du kan få svar på disse
spørsmålene i et gratis hefte,
*Hedenske helligdager eller
Guds hellige dager?*

Vi tror sannheten vil forbause
deg.

Hedenske helligdager
eller
Guds hellige dager?

VÅRE POSTADRESSER VERDEN OVER

Norge: Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Danmark: Postboks 211, DK-8100 Århus C

Sverige: Postbox 5380, S-10246 Stockholm

Storbritannia, resten av Europa og Midtøsten: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., England WD6 1LU

Tyskland: Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland

Sveits (fransktalende): Case Postale 10, 91, rue de la Servette, CH-1211 Genève 7

Frankrike: B.P. 64, F-75662 Paris CEDEX 14

Spania: Apartado Postal 1230, Madrid 9

Holland og belgisk Flandern: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland

Italia: Casella Postale 10349, I-00144 Roma

Israel: P.O. Box 19111, Jerusalem

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Canada (fransktalende): B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5

Mexico: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, México 06500 D.F.

Syd-Amerika: Institución Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1. D.E., Colombia

Vestindia: G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Australia, India, Sri Lanka og Sydøst-Asia: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220, Australia

New Zealand og Stillehavsøyene: P.O. Box 2709, Auckland 1, New Zealand

Filippinene: P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila

Syd-Afrika: P.O. Box 5644, Capetown 8000

Zimbabwe: P.O. Box U.A. 30, Union Ave., Harare

Nigeria: PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra

Kenya og resten av Øst- og Sentral-Afrika: P.O. Box 47135, Nairobi, Kenya

Mauritius og andre øyer i Det indiske hav: P.O. Box 888, Port Louis, Mauritius

USA (verdeshovedkvarteret): P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

DETTE HEFTET UTGIS GRATIS AV GUDS VERDENSVIDE MENIGHET I OFFENTLIGHETENS INTERESSE.

Det er gjort mulig ved frivillige tiender og gaver fra menighetens medlemmer og andre som har valgt å støtte Kirkens arbeid. Bidrag mottas med takk. De som frivillig ønsker å hjelpe og understøtte dette Guds verdensomspennende arbeid, ønskes med glede velkommen som medarbeidere i dette store foretagende med å forkynde evangeliet for alle folkeslag.

21767/8412

